

Rajski Kraljici.

1. Zdrava, Marija,
miljena Mati!
tebi, Kraljica,
hotel bi dati
vse, kar imam!
2. Vse je že tvoje,
Mati nebeška,
slavček ti poje,
cvet te pozdravlja,
srca človeška
vdano časté,
3. Sreče se tvoje,
Mati Marija,
duša raduje:
- »V raju Devica
slavna kraljuje,
jaz pa sem srečen,
da jo poznam!«
4. Zdrava Marija,
jasna Kraljica!
Vse ti privoščim,
blažena Mati,
Mati, Devica!
O ne zavrzi
prošnje otroške:
Mati mi bodi,
hočem ti dati
dušo, srcé!

O. E. B.

Nedolžnemu srcu v spomin.

Hudo bolezen je imela Korenova Marica. Komaj je dobro vstopila v šolo, že se je očitno pokazala ta uničevalka Maričinega šibkega telesca. Do zime je še hodila v šolo; ko je pa pritisnil mráz, jo je pa bolezen priklenila na dom. Hudo je bilo Marici, ko je gledala tovarišice na poti v šolo, ali vračajoče se domov. Tako rada bi bila šla z njimi in neizrečeno je želela videti zopet prijazno gospodično učiteljico in poslušati lepe zgodbe pri veronauku.

Včasih ji je še prišlo na um, kaj bo rekla gospodična učiteljica, ko pride ona zopet v šolo, pa ne bo ničesar znala. Vse ji je rojilo po mladi glavici, in bala se je, da ne bi morala ostati še eno leto v prvem razredu v zasmeš drugih šolarjem.